

gerdatter i sit nye Hjem, men desuagtet skulde hun udføre en Tjenerindes Gerning, indtil hun blev gammel nok til at gifte sig med Kolportørens Søn, som var omtrent i samme Alder som hun. Dette Giftermaal kom aldrig i Stand, da den lille Dreng døde.

Gennem fem lange Aar skurede den lille Pige Gulve, bær tunge Vandspande, og opvartede sine Plejeforældre paa alle Omraader, — som Løn for sin Tjeneste fik hun Hug og Slag. Chang Sing kunde ikke mindes et eneste Bevis paa Æmhed. Grædende sov hun ind om Aftenen, udaset paa det lille Legeme, for næste Morgen at vaagne til den samme Elendighed.

Kolportøren og hans Hustru boede i Nærheden af en amerikansk Missionsstation, — de var tidligere gaaet over til Kristendommen. Det er ret usædvanligt, at Slavinder behandles slet i kristne Familier, men Kolportøren var forfalden til Opiumslasten, som hos sine Ofre meget snart dræber al menneskelig Følelse. Hans lille Løn var utilstrækkelig til at skaffe ham det dyre Opium. Han blev snart drevet til Fortvivlelse af sit ukuelige Begær efter Giften. Han solgte sin Hustru for 40 Dollars, dette skænkede ham en flere Ugers Opiumsrus.

Imidlertid mistede han sin Stilling. Ingen vilde tage ham i Tjeneste eller vise ham den mindste Tillid. Han havde intet til at opretholde Livet med. Han stod overfor Hungersdøden. Opiumslasten havde berøvet ham ethvert Spor af Ansvarsfølelse. Der fandtes kun en Udvej: den lille otteaarige Pige, som han havde købt for 5 Aar siden. Hun var hans sidste Haab. Han lejede hende ud til et Teaterselskab for 10 Dollars om Maa-neden. Hun opdroges nu til Scenen.

Hun maatte lære slibrige, uanstæn-

dige Viser og mere raa og fordærvede Mænd med alle Slags smaa Kunststykker. Lykkeligvis for hende manglede hun fuldstændig Sangstemme. Hun var dertil saa spinkel, at hun ikke kunde udholde den strenge Dressur, som hørte til hendes Uddannelse. Hun blev syg og sendtes tilbage til Plejefaderen. Denne opfandt snart nye Planer med Hensyn til Chang Sing. Han lejede hende ud til et berygtet Hus for 160 Dollars. I Kontrakten stod, at hun skulde blive hos sin nye Herre til hun fyldte 18 Aar, hvorefter hun skulde sendes tilbage til den Mand, som kaldte sig hendes Fader. Hun vedblev at være hans Ejendom, og Meningen var, at hun ved Hjemkomsten til Faderen skulde sælge sit Legeme for at underholde ham i Alderdommen.

Ingen spurgte om Chang Sings egen Mening. Gennem hele sit Liv havde hun aldrig truffet en Ven. *Samme Skæbne deles i denne Stund af utallige kinesiske Piger.*

En indfødt Kristen hørte en Dag den gamle Heks, som forestod Huset, kalde Chang Sing »Shiakias-ju« (den lille kristne). Han underrettede straks Missionen. Man anstillede Undersøgelser, og lidt efter lidt kom alle disse Fakta for Dagen.

Det vakte ikke nogen videre Forundring hos hendes Landsmænd. Hendes Skæbne var almindelig for Fattigmands Døtre. Missionen prøvede alle Udveje for at befri det uheldige Barn for hendes Slaveri, men saavel Loven som Skik og Brug var paa Plejefaderens Side. Og endelig den almindelige Opfattelse, at Pige-børn fødes til at være Slavinder, og det kan være det samme, hvad de anvendes til.

Missionen betalte 160 Dollars for Chang Sing, den Pris, for hvilken hun var bleven solgt. Kontrakten blev undertegnet af alle undtagen af Kolportøren, som under stridige Taa-ter bad om Barmhjertighed, thi gennem dette Køb vilde han blive berøvet sin Alderdomsstøtte. De hjemlige Myndigheder godkendte imidlertid Overenskomsten og Barnet blev fri, dog saaledes, at hun i Overensstemmelse med den kinesiske Lov maatte anses for at være Missionens Ejendom, med fuld Ret for denne til at sælge hende paany.

Det var, som om en højere Magt havde haft til Hensigt, at Chang Sing skulde tjene sit underkuede Køns Sag; det viste sig, at hun som ved et Under var — rask. Hun er nu

85

Kul

Cokes

Briketter.

Bedste udsøgte Kvaliteter.

De forenede

Kulimportører.

Industribygningen 23.

Telf.: 211-725.

15 Aar gammel, en nydelig Pige, en alvorlig Kristen og en flittig Elev. Hendes kinesiske Navn er ombyttet med det engelske *Sophia Smith*. Hendes spinkle Skikkelse og stille Væsen er som kinesiske Pigers i Almindelighed; men der findes dog en Forskel paa hende og de andre. Et stort og mægtigt Ideal har grebet Chang Sing — hun studerer med Iver. Det er hendes Hensigt at uddanne sig til Lærerinde eller Læge, og arbejde med blandt Kvinderne i Wchu.

De skrækelige Tragedier i de kinesiske Kvinders Liv, deres Fornedrelse, trykker hendes unge Sind, hun føler det som en hellig Mission at gøre alt for at lindre deres haarde Skæbne. Hun har hørt sine Landsmændsinders Nødraab, og hun har besluttet at vie sit Liv og alle sine Kræfter til at hjælpe dem.

Til denne unge Pige i det ældgamle Kina, med en frigjort Sjæl og et højt Ideal, har jeg sendt vort internationale Valgretsmærke. Jeg har fortalt hende, at det bliver baaret af Kvinder i 30 Lande, i Øst og Vest, i Nord og Syd, og at alle, som bærer det, sværger at vie sit Liv til at befri hendes Køn fra den Fornedring og Undertrykkelse, som Loven og Sædvanen har paalagt det.

Et nyt Hjerte er vundet, et nyt ungt Liv tjener Kvindefrigørelsens store Sag. Solidaritetsfølelsen har fundet Indpas i Chang Sings Sjæl.

Denne nye Følelse, som bemægtiger sig Kvinderne i alle Lande, og som fordrer Frigørelse fra alle spærrende Skranker, er uovervindelig.

Carrie Chapman Catt.

